

**Затверджено Громадською радою
добročесності 31.05.2026**

Гіда Ольга Сергіївна

**Суд: Довгинцівський районний суд м.
Кривого Рогу Дніпропетровської області**

ВИСНОВОК

про невідповідність судді критеріям добročесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Гіду Ольгу Сергіївну (далі — Суддя), Громадська рада добročесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Судді критеріям добročесності та професійної етики.

1. Суддя не відповідає критеріям добročесності та професійної етики за показником дотримання етичних норм і бездоганна поведінка у професійній діяльності та особистому житті (пп. 5, 6 п. 17 Єдиних показників для оцінки добročесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП 17.12.2024 року № 3659/0/15-24).

Суддя не виявляла громадянської самосвідомості та патріотизму, вчиняла дії, що свідчать про підтримку агресивних дій інших держав проти України. Суддя відвідувала тимчасово окуповані території України без нагальної потреби, тобто за відсутності критичних та/або невідкладних життєво необхідних обставин, які неможливо усунути в інший спосіб, ніж особистою присутністю на цих територіях, попри загрозу безпеці власній, близьких осіб та національній безпеці України.

(пп. 1.5 п. 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям добročесності та професійної етики, затверджених рішенням ГРД від 16.12.2020; індикатор 17 переліку індикаторів ВККС і ГРД, які вказують на недобročесність, затверджених 09.11.2023).

Відповідно до даних про перетин державного кордону України, у 2017 році Суддя в період 17.09.2017–28.09.2017 здійснила поїздку на тимчасово окуповані території. На той час вона вже обіймала посаду судді Довгинцівського районного суду міста Кривого Рогу. Поїздка відбулася спільно з батьком дочки та малолітньою дочкою.

У відповідь суддя пояснила:

«Щодо періодів серпень 2015 року, серпень 2016 року та вересень 2019 року можу пояснити, що на території АР Крим проживала тітка .., яка померла в цей

період часу. Всі ці поїздки були нетривалі і мали на меті розібратися з майном померлої тітки».

Ймовірно, у цій відповіді суддя також мала на увазі поїздку у вересні 2017 року, хоча прямо її не згадала. Водночас ГРД не може погодитися з таким нагальністю такої поїздки. Подорож Судді на тимчасово окуповані території сама по собі є неприйнятною з огляду на займану посаду. Додатково обтяжує ситуацію те, що Суддя взяла з собою малолітню дитину, наражаючи її на безпекові ризики.

Потреба «розібратися з майном» тітки батька дитини не є нагальною обставиною, яка могла б виправдати таку поїздку. Тим більше, за потреби . міг поїхати самотійно, з огляду на наявність у нього російського ППН та СНІЛС. Жодних доказів існування невідкладної потреби, яка б вимагала особистої участі судді та малолітньої дитини в такій поїздки немає.

Отже, ГРД вважає, що наведене Суддею пояснення не спростовує сумнівів щодо її поведінки. Поїздка судді на тимчасово окуповані території, тим більше разом із малолітньою дочкою, не відповідає стандартам поведінки судді.

2. Суддя не відповідає критеріям доброякості та професійної етики за показниками чесності та відповідності рівня життя задекларованим доходам (пп. 2, 7 п. 18; пп. 1 п. 22 Єдиних показників для оцінки доброчесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП 17.12.2024 року № 3659/0/15-24).

Суддя не надала достовірну та відому їй інформацію в деклараціях, про яку мала бути обізнана. Суддя не доклала достатніх зусиль, щоб члени її сім'ї діяли відповідно до законодавства. У декларації не зазначено все майно, що має бути внесено до неї.

(пп. 4.6, 4.8 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням ГРД від 16.12.2020; індикатор 1 переліку індикаторів ВККС і ГРД, які вказують на недоброчесність, затверджених 09.11.2023).

Попри наявність тривалих фактичних сімейних відносин із ., Суддя протягом тривалого часу не декларувала його як члена сім'ї. Це суттєво спотворювало картину її майнового стану, джерел доходів та майнових зв'язків.

На фактичний характер цих відносин вказує сукупність обставин.

По-перше, Суддя та її близькі родичі неодноразово надавали . повноваження щодо користування або розпорядження транспортними засобами. Зокрема, у 2014 році Суддя надала . довіреність на розпорядження автомобілем Nissan Micra; у 2015 році батько Судді надав . довіреність на автомобіль Hyundai Accent; у 2016 та 2017 роках Суддя надала . довіреності на автомобіль Volkswagen Polo. Такі дії свідчать про високий рівень довіри та сталість особистих відносин між Суддею, її родиною та .

По-друге, Суддя та . неодноразово спільно перетинали державний кордон України: у 2014 році — 1 раз, у 2015 році — 2 рази, у 2016 році — 1 раз, у 2017 році — 1 раз, у 2019 році — 2 рази, у 2021 році — 1 раз. Загалом йдеться щонайменше про 8 спільних закордонних поїздок. Це також вказує не на випадковий або епізодичний характер стосунків, а на сталі особисті зв'язки протягом тривалого періоду.

По-третє, у 2017-2020 роках Суддя декларувала право користування квартирою площею 41,4 кв. м у м. Ірпені Київської області, яка належала . Водночас у цей період вона не зазначала . у розділі «Члени сім'ї» декларації. Лише у декларації за 2023 рік . був уперше зазначений як «особа, яка спільно проживає та не перебуває у шлюбі». Це фактично підтверджує наявність спільності відносин, яка тривалий час не була належним чином відображена у деклараціях Судді.

Суддя пояснила користування квартирою . так:

«В 2017-2020 році я декларувала право користування квартирою за адресою: м. Ірпін, вулиця , корпус , квартира . Дана квартира на праві власності належала . - це батько моєї дитини . 2016 р.н. З 2016 року по 2019 я перебувала у відпустці по догляду за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку, власного житла не мала, можливості винаймати житло також не мала, тому . (як батько дитини) дозволив нам проживати у квартирі, що належить йому на праві власності, договір між нами не укладався так як в цьому не було потреби. Крім того, з 2019 року я зареєстрована за адресою: м. Ірпін, вулиця , корпус , квартира так як іншої адреси для реєстрації не мала через відсутність власного житла. В даній квартирі я зареєстрована по теперішній час, відтак декларую користування даною квартирою».

Також Суддя зазначила:

«В 2017 році ми з . домовились, що щомісячно на утримання дитини він сплачуватиме аліменти у сумі 12500,00 грн на місяць. Вказані кошти він сплачував протягом 2017-2021 років. В 2022 році за домовленістю сума аліментів була зменшена і становила приблизно 8000,00 грн на місяць. Аліменти він надавав мені готівкою, розписку про отримання коштів я не писала, тому документи що це підтверджують відсутні».

ГРД критично оцінює такі пояснення. По-перше, твердження про сплату аліментів у 2017–2022 роках не підтверджене жодними документами. Суддя прямо вказала, що кошти нібито передавалися готівкою, а розписки чи інші підтвердження відсутні. Водночас ідеться про регулярні значні суми, які, за версією Судді, становили 12 500 грн щомісяця у 2017–2021 роках та близько 8 000 грн щомісяця у 2022 році. За таких обставин відсутність будь-якого документального підтвердження не дозволяє вважати це пояснення переконливим.

По-друге, Суддя одночасно стверджує, що . не проживав із нею, вони не вели спільне господарство, а підстав для декларування його як члена сім'ї не було. Водночас саме . надав Судді та їхній дитині житло для проживання, Суддя зареєструвалася у цій квартирі, а також, за її словами, регулярно отримувала від нього готівкові кошти на

утримання дитини. У сукупності з довіреностями на автомобілі та численними спільними поїздками це суперечить твердженню про відсутність фактичних сімейних відносин.

Окремо Суддя пояснила обставини після народження дитини так:

«Моя донька народилася в кінці 2016 року, а саме .2016 року. В грудні 2016 року аліменти на утримання доньки зі сторони . не сплачувалися, будь-яка фінансова допомога у грудні 2016 року для утримання дитини . не надавалася».

ГРД також ставить під сумнів це пояснення, оскільки воно не узгоджується з іншими встановленими обставинами. Відносини Судді та . існували як до народження дитини так і після цього. Вони підтримували сталі особисті зв'язки, спільно подорожували (у 2014–2017 роках), . надавав Судді житло, а згодом, за її ж словами, регулярно передавав кошти на утримання дитини. За таких умов твердження про повну відсутність будь-якої фінансової допомоги одразу після народження дитини виглядає непереконливим.

Отже, сукупність фактів за 2014–2022 роки свідчить про наявність між Суддею та . тривалих фактичних сімейних відносин. Натомість Суддя протягом тривалого часу не відображала ці відносини у деклараціях належним чином. Унаслідок цього майновий стан ., зокрема його підприємства на ТОВ, майно в АРК та зв'язки з РФ, не піддавався належній перевірці в межах антикорупційного декларування Судді.

ГРД не може погодитися з поясненнями Судді, оскільки вони не спростовують встановлені обставини, а навпаки підтверджують наявність сталих майнових, побутових та особистих зв'язків із . Недекларування таких відносин протягом тривалого часу викликає обґрунтований сумнів у доброчесності Судді.

3. Суддя не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики за показниками законності джерел походження прав на об'єкти цивільних прав та відповідність рівня життя задекларованим доходам (пп. 5 п. 21; пп. 2 п. 22 Єдиних показників для оцінки доброчесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП 17.12.2024 року № 3659/0/15-24).

Суддя відчутила об'єкт цивільних прав за оплатним договором за ціною, що істотно відрізняється від ринкової вартості.

(пп. 3.11 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням ГРД від 16.12.2020; індикатор 1 переліку індикаторів ВККС і ГРД, які вказують на недоброчесність, затверджених 09.11.2023).

Відповідно до майнової декларації за [2015](#) рік, суддя задекларувала дохід від відчуження Nissan Micra 2007 р.в. у розмірі 70 000 грн. За офіційним курсом Національного банку України на дату продажу (23,52 грн / 1 дол. США) ціна продажу становить приблизно **3 000 дол. США**. Водночас ринкова вартість автомобіля Nissan Micra 2007 р.в. у 2015 р. становила близько **6 000–7 000 дол. США**, тобто приблизно у 2 рази більше. Фактична ціна продажу є настільки заниженою відносно ринкового рівня, що викликає обґрунтований

сумнів у сумлінному характері правочину та відповідності задекларованих доходів від відчуження реальній вартості майна.

Суддя надала такі пояснення:

“Слід зазначити, що я не була першим власником даного майна. Автомобіль за дану ціну було продано тому що попередній власник потрапляв на даному автомобілі в ДТП, автомобіль вже було перефарбовано, крім того автомобіль в 2011 році знову було пошкоджено, в 2014 році було пошкоджено двері авто, які так і не було відновлено, крім того були постійні проблеми з двигуном та коробкою передач що і відобразилося на вартості при продажі. Документи з СТО щодо ремонту автомобіля не збереглися так як вже пройшло 11 років з моменту продажу. Документи що підтверджують продаж авто я надаю до відповіді.”

Водночас на підтвердження цих обставин Суддя не надала жодних документів крім договору купівлі-продажу авто за 70000 грн. У договорі відсутня деталізація стану авто, також Суддя не надала фото пошкоджень чи інших доказів, які б об’єктивно пояснювали продаж автомобіля приблизно вдвічі дешевше від ринкової вартості. Тому такі пояснення не усувають сумнівів щодо реальної ціни відчуження Nissan Micra 2007 р.в. та відповідності задекларованого доходу фактичній вартості майна.

4. Суддя не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики за показником **сумлінність** (пп. 3 п. 19 Єдиних показників для оцінки доброчесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП 17.12.2024 року № 3659/0/15-24).

Суддя без поважних причин допускала судову тяганину, що призвело до порушення розумних строків розгляду справ, внаслідок чого справи закривалися у зв’язку із закінченням строків притягнення до адміністративної відповідальності, а порушники уникали покарання.

(пп. 6.3 п. 6 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням ГРД від 16.12.2020; індикатор 3 переліку індикаторів ВККС і ГРД, які вказують на недоброчесність, затверджених 09.11.2023).

Відповідно до ЄДРСР Суддя з 01.01.2015 по 11.05.2021 розглянула 321 справу за ст. 130 КУпАП, з яких за строками закрила 41 одну справу до яких у ГРД є питання, або 12,77%.

Закриття майже кожної восьмої справи про адміністративне правопорушення за статтею 130 КУпАП через сплив строків свідчить про систематичний характер допущеної тяганини.

Наприклад, у справі № 211/1040/21 провадження тривало 93 дні та було закрите у зв’язку із закінченням строку притягнення до відповідальності. У ході розгляду справа неодноразово відкладалася за клопотаннями правопорушника. У справі № 211/5674/20 провадження тривало 113 днів. Правопорушник систематично не з’являвся у судові

засідання, водночас Суддя не вжила належних заходів для забезпечення його явки та своєчасного розгляду справи.

Зазначені справи перебували у провадженні Судді щонайменше за 45 днів до закінчення строків притягнення до адміністративної відповідальності. Попри це, провадження у них було закрито саме через спливи таких строків.

№	Номер справи	Дата правопорушення	Дата надходження до суду	Дата рішення про закриття	Строк з моменту вчинення	Строк з моменту надходження до суду	Примітка
1	211/1040/21	07.02.2021	16.02.2021	20.05.2021	102	93	Без мотивації
2	211/5674/20	22.09.2020	29.09.2020	20.01.2021	120	113	Без мотивації
3	303/161/20	07.01.2020	10.02.2020	28.04.2020	112	78	Без мотивації
4	211/2707/20	03.05.2020	12.05.2020	05.08.2020	94	85	Відкладались через клопотання захисника
5	211/2700/20	29.04.2020	12.05.2020	30.07.2020	92	79	07.07.20 справа надійшла повторно Частина 3 Правопорушник не з'явився
6	211/2175/20	03.04.2020	14.04.2020	07.07.2020	95	84	Без мотивації
7	211/223/20	08.01.2020	14.01.2020	19.05.2020	132	126	Частина 3 Без мотивації
8	211/1041/20	12.02.2020	18.02.2020	29.05.2020	107	101	Частина 3 Без мотивації
9	211/2200/20	03.04.2020	15.04.2020	08.07.2020	96	84	Без мотивації
10	211/782/20	28.01.2020	04.02.2020	20.05.2020	113	106	Без мотивації
11	211/7615/19	26.11.2019	03.12.2019	28.02.2020	94	87	Без мотивації
12	211/7601/19	23.11.2019	03.12.2019	12.03.2020	110	100	Без мотивації
13	211/243/20	03.01.2020	14.01.2020	22.04.2020	110	99	Без мотивації
14	211/612/20	16.01.2020	28.01.2020	28.04.2020	103	91	Без мотивації
15	211/2196/20	05.04.2020	15.04.2020	08.07.2020	94	84	Без мотивації
16	211/2198/20	05.04.2020	15.04.2020	07.07.2020	93	83	Без мотивації
17	211/6112/20	11.10.2020	20.10.2020	19.01.2021	100	91	Без мотивації
18	211/4542/20	28.07.2020	04.08.2020	29.10.2020	93	86	Без мотивації
19	211/4548/20	27.07.2020	04.08.2020	17.11.2020	113	105	Без мотивації
20	211/4550/20	26.07.2020	04.08.2020	17.11.2020	114	105	Без мотивації
21	211/4373/20	10.07.2020	29.07.2020	18.01.2021	192	173	26.08.2020 повернуто, ч. 3, без мотив.
22	211/4573/20	30.07.2020	04.08.2020	20.01.2021	174	169	25.08.2020 повернуто, ч. 3, без мотив.
23	211/4369/20	21.07.2020	29.07.2020	09.11.2020	111	103	26.08.2020 повернуто Без мотивації, ч. 3
24	211/4546/20	26.07.2020	04.08.2020	09.11.2020	106	97	25.08.2020 повернуто Без мотивації, ч. 3
25	211/5780/20	24.09.2020	06.10.2020	18.01.2021	116	104	Без мотивації, ч. 3
26	211/6106/20	10.10.2020	20.10.2020	19.01.2021	101	91	Без мотивації, ч. 3
27	211/5673/20	23.09.2020	29.09.2020	19.01.2021	118	112	Без мотивації, ч. 3

28	211/5462/20	12.09.2020	22.09.2020	25.02.2021	166	156	Без мотивації, ч. 3
29	211/112/21	29.12.2020	13.01.2021	31.03.2021	92	77	Без мотивації
30	211/5778/20	29.09.2020	06.10.2020	18.01.2021	111	104	Без мотивації
31	211/5485/20	13.09.2020	22.09.2020	25.01.2021	134	125	Без мотивації
32	211/4249/20	10.07.2020	21.07.2020	30.10.2020	112	101	Без мотивації
33	211/2173/20	07.04.2020	14.04.2020	16.07.2020	100	93	Без мотивації
34	211/4031/20	30.06.2020	08.07.2020	19.10.2020	111	103	ч. 3, 6 засідань
35	211/1778/21	16.03.2021	23.03.2021	31.03.2021	15	8	
36	211/1195/21	15.02.2021	23.02.2021	17.05.2021	91	83	Без мотивації
37	211/4556/20	27.07.2020	04.08.2020	22.01.2021	179	171	Без мотивації
38	211/6100/20	10.10.2020	20.10.2020	18.01.2021	100	90	Без мотивації
39	211/5473/20	10.09.2020	22.09.2020	18.01.2021	130	118	Без мотивації
40	211/6668/20	08.11.2020	17.11.2020	22.03.2021	134	125	14.12.2020 повенуто Без мотивації
41	211/6520/20	03.11.2020	10.11.2020	23.03.2021	140	133	Без мотивації

ГРД вважає, що наведені обставини свідчать не про поодинокі процесуальні ситуації, а про системну проблему в організації розгляду Суддею справ за статтею 130 КУпАП. Така практика фактично унеможлиблювала притягнення осіб до відповідальності за керування транспортними засобами у стані сп'яніння або відмову від проходження огляду, тобто за правопорушення з підвищеною суспільною небезпекою.

Отже, ГРД доходить висновку, що Суддя допускала необґрунтоване затягування розгляду справ за статтею 130 КУпАП, наслідком чого стало уникнення правопорушниками адміністративної відповідальності через вплив строків. Така практика викликає обґрунтований сумнів у належному виконанні Суддею професійних обов'язків та її відповідності критеріям доброчесності і професійної етики.

5. Суддя не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики за показником відповідність рівня життя задекларованим доходам (пп. 1, 3 п. 22 Єдиних показників для оцінки доброчесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП 17.12.2024 року № 3659/0/15-24).

У декларації зазначено не всі задекларовані відомості про рівень майнового стану. Суддя здійснювала витрати, розмір яких не відповідає задекларованим доходам.

(пп. 4.9 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням ГРД від 16.12.2020; індикатор 1 переліку індикаторів ВККС і ГРД, які вказують на недоброчесність, затверджених 09.11.2023).

Аналіз майнових декларацій Судді за [2017](#) та [2018](#) роки у зіставленні з даними про фактичний розмір прожиткового мінімуму (Держстат) свідчить про те, що після здійснення витрат на придбання автомобіля задекларований залишок доходів не покривав навіть мінімально необхідних витрат на проживання Судді та малолітньої дочки:

Показник	2017 рік	2018 рік
Задекларовані доходи	180 000 грн	160 000 грн
Витрати на автомобіль	124 000 грн	110 000 грн
Залишок на рік	56 000 грн	50 000 грн
Залишок на місяць (на двох)	4 667 грн/міс	4 167 грн/міс
Фактичний ПМ на одну особу (середній за рік)	2 941 грн/міс	3 263 грн/міс
Фактичний ПМ на дитину до 6 р. (середній за рік)	2 820 грн/міс	3 102 грн/міс
Необхідний ПМ на двох (суддя + дитина), міс.	5 762 грн/міс	6 365 грн/міс
Дефіцит на місяць	–1 095 грн/міс	–2 198 грн/міс
Дефіцит на рік	–13 138 грн	–26 375 грн

аким чином, у 2017 році залишок після оплати автомобіля був майже на 13 138 грн, а у 2018 році, майже на 26 375 грн меншим за мінімально необхідні витрати на проживання Судді та дитини. Достовірних відомостей про будь-яке інше законне джерело доходів, яке могло б покрити цей дефіцит, у деклараціях немає. Така ситуація вказує або на наявність незадекларованих доходів, або на фактичне утримання Судді та дитини за рахунок коштів інших осіб, зокрема ., що мало бути належно відображено у деклараціях.

Суддя пояснила це так:

«Щодо моїх доходів та витрат у 2017-2018 роках можу пояснити наступне: на кінець 2016 року я мала заощадження, готівкові кошти в розмірі, що не перевищують 50 ПМ, вони були витрачені мною у 2017 році. Оренду житла я не сплачувала, крім того у вказаний період я перебувала у відпустці по догляду за дитиною, часто була у своїх батьків, періодично проживала в них, батьки допомагали мені, особливих витрат в цей період я не мала, крім сплати аліментів . також купував дитині продукти харчування».

ГРД критично оцінює такі пояснення.

По-перше, посилання на заощадження станом на кінець 2016 року не пояснює ситуацію повністю. Сама Суддя зазначила, що ці кошти були витрачені нею у 2017 році. Отже, вони не могли пояснювати дефіцит коштів у 2018 році.

По-друге, твердження про допомогу батьків є загальним і не підтверджене жодними конкретними даними щодо розміру, періодичності та форми такої допомоги. За відсутності таких даних це пояснення не спростовує встановлений дефіцит задекларованих доходів.

По-третє, пояснення Судді фактично підтверджує фінансову участь . в утриманні дитини. Суддя вказала, що . не лише нібито сплачував аліменти, а й купував дитині харчі. Водночас раніше Суддя пояснювала, що аліменти передавалися готівкою, без розписок чи інших підтверджуючих документів. Отже, регулярна фінансова підтримка з

боку . документально не підтверджена, але сама Суддя визнає, що така підтримка існувала.

У сукупності ці обставини підсилюють висновок про наявність фактичних сімейних та майнових зв'язків між Суддею і . Суддя користувалася його житлом, за її ж словами, отримувала від нього кошти на утримання дитини та іншу матеріальну допомогу, однак тривалий час не декларувала його як члена сім'ї.

Отже, ГРД вважає, що пояснення Судді не спростовують сумнівів щодо достовірності її декларацій за 2017-2018 роки. Навпаки, вони вказують на ймовірне існування незадекларованих джерел утримання або фактичної фінансової підтримки з боку ., що мало бути відображено у деклараціях Судді.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але потребує пояснення з боку Судді.

1. Підприємства . на тимчасово окупованій території та зв'язки з Росією.

Фактичний партнер Судді є засновником та бенефіціарним власником трьох підприємств, юридичні адреси яких розташовані на тимчасово окупованих територіях України:

- ТОВ « » (код ЄДРПОУ:) - частка 100 %, юридична адреса: м. Донецьк, вул. ;
- ПП « » (код ЄДРПОУ:) - частка 40 %, юридична адреса: м. Макіївка, вул. , ;
- ТОВ « » (код ЄДРПОУ:) - частка 60 %, юридична адреса: м. Хрустальний, Луганська область, вул. , .

Крім того, відповідно до декларації Судді за 2025 рік, Суддя та . мають значну кількість нерухомого майна на тимчасово окупованих територіях. Зокрема, Суддя декларує нежитлові будівлі площею 4 640,5 кв. м у м. Макіївці, квартиру площею 56,1 кв. м у м. Донецьку, а також майно .: нежитлові приміщення площею 130,2 кв. м та 60,1 кв. м у м. Сніжному, квартиру площею 46,2 кв. м у м. Макіївці, нежитлове приміщення площею 572,4 кв. м у м. Донецьку та земельну ділянку площею 1 500 кв. м в АР Крим.

Також . отримував доходи від ООО « » - юридичної особи, зареєстрованої у Російській Федерації. Він має російський ідентифікаційний номер платника податків та номер СНІЛС, що свідчить про офіційно задокументовані зв'язки з податковою та соціальною системою РФ. Це викликає серйозні питання щодо можливих джерел доходів з оточення Судді, пов'язаного з державою-агресором.

Суддя пояснила це так:

«Зі слів . на окупованій території протягом 2015-2022 років він підприємницькою діяльністю не займався, і будь-яких доходів не отримував, зокрема після 2014 року він не отримував доходів від ТОВ “ ”, ПП “ ”, ТОВ “ ”.

Зі слів . протягом 3-4 місяців 2017 року, більш точно дату він не пам'ятає, він працював на ТОВ “ ”, отримав податковий номер РФ та СНІЛС, потім в 2017 році він звільнився і ніяких контактів з цим підприємством в подальшому не мав.

Нежитлові приміщення за адресою: м. Донецьк, вул. , площею 572,4 м.кв. зі слів . після 2014 року є покинутими на території Донецька. Зі слів ., подальша доля даного нежитлового приміщення та інших приміщень, які належать останньому на праві власності та знаходяться на тимчасово окупованій території не відома».

ГРД не встановила підтверджених даних про те, що зазначені ТОВ фактично здійснювали господарську діяльність на тимчасово окупованих територіях після 2014 року. Водночас ГРД не може повністю виключити таку можливість, зокрема можливість отримання . доходів від діяльності цих підприємств або пов'язаного з ними майна. Це питання потребує додаткової оцінки з огляду на те, що після 2014 року у . практично відсутні підтверджені офіційні доходи, тоді як на початку 2014 року він отримав дохід у розмірі понад 1 млн грн. За таких обставин пояснення про повну відсутність підприємницької діяльності та доходів після 2014 року не усувають обґрунтованих питань щодо можливих джерел існування . та походження активів сім'ї Судді.

2. Земельна ділянка . в АР Крим та ймовірне відчуження майна через довіреність.

Відповідно до декларації Судді за 2025 рік, . є власником земельної ділянки площею 1 500 кв. м в Автономній Республіці Крим, Масандрівська територіальна громада, Ялтинський район, смт Восход. 15.02.2021 . видав довіреність , зареєстрованому в м. Ялта, на розпорядження майном.

Пояснення Судді:

“Щодо земельної ділянки . в АР Крим площею 1500 кв.м. можу пояснити наступне, зі слів . земельна ділянка була ним придбана за рахунок його особистих збережень, за вигідною для нього ціною приблизно в 2007-2008 роках, більш точну дату він вже не пам'ятає, документи щодо даної угоди не збереглися.

Зі слів . в 2021 році він видав довіреність на користування земельною ділянкою на ім'я ., який зареєстрований в м. Ялта, також має у власності земельну ділянку поряд із земельною ділянкою . (Масандрівська тер. громада, смт Восход). Зі слів . довіреність видавалась на користування земельною ділянкою, так як фактично земельна ділянка знаходиться в АР Крим, сам використовувати її він не має можливості. Бланк довіреності було надано нотаріусом, на даний момент копія довіреності в нього не зберіглася.”

ГРД звертає увагу на розбіжність між змістом довіреності та поясненнями Судді. У поясненнях зазначено, що довіреність нібито видавалась на користування земельною ділянкою. Водночас відповідно до реєстраційних відомостей довіреність видана саме на розпорядження майном. Це є значно ширшим повноваженням, яке може включати можливість відчуження майна або вчинення інших юридично значущих дій щодо нього.

Крім того, пояснення Судді ґрунтуються переважно на словах . Документи щодо придбання земельної ділянки та копія самої довіреності, за словами Судді, не збереглися. Це не дає можливості перевірити підстави набуття майна, фактичну мету видачі довіреності та обсяг повноважень представника.

Водночас ГРД враховує, що у . справді наявні земельні ділянки в Масандрівській територіальній громаді поблизу м. Ялта. Ця обставина частково узгоджується з поясненнями Судді про наявність у представника майна поруч із земельною ділянкою . Однак сама по собі вона не підтверджує і не спростовує пояснення Судді щодо мети видачі довіреності.

З огляду на те, що представник зареєстрований у м. Ялта на тимчасово окупованій території, а довіреність стосувалася майна в АР Крим і була видана у 2021 році, ці обставини потребують додаткової оцінки. Зокрема, потребує пояснення, чому довіреність була видана не лише на користування земельною ділянкою, як зазначає Суддя, а саме на розпорядження майном.

3. Відвідування Російської Федерації, Республіки Білорусь та ТОТ до набуття статусу судді та на початку суддівської кар'єри

До призначення на посаду судді, а також після набуття статусу судді Гіда О.С. здійснювала поїздки до держав та на території, пов'язані з безпековими ризиками в контексті агресії проти України.

Зокрема, встановлено такі поїздки:

1. 21.07.2014-04.10.2014, поїздка тривалістю понад 2,5 місяці у напрямку Республіки Білорусь.
2. 01.05.2015-10.05.2015, поїздка до Російської Федерації рейсами Київ-Домодедово та Домодедово-Київ.
3. 09.08.2015-22.08.2015, поїздка тривалістю 13 днів, ймовірно на ТОТ, здійснена спільно з .
4. 30.12.2015-03.01.2016, поїздка, ймовірно на ТОТ, здійснена спільно з .

Пояснення Судді:

“У період з 01.05.2015 по 10.05.2015 я відвідувала .., який на той час перебував на території Російської Федерації.

Щодо перетину державного кордону України у період з 21.07.2014 по 04.10.2014 у напрямку Республіки Білорусь можу пояснити наступне. У 2014 році на момент окупації я проживала в місті Донецьку. На той період часу я підтримувала стосунки з .. . Враховуючи небезпеку для життя через окупацію Російською Федерацією території Луганської та Донецької областей та бойові дії на сході України, ми на запрошення родичів .. поїхали до Республіки Білорусь та перебували там до 04.10.2014.

Зазначаю, що на момент перетину державного кордону у 2015 році та до 24.09.2016, дати Указу про призначення мене суддею, я на посаді судді не перебувала, заборони на виїзд не мала.

Перетин кордону у період з 30.12.2015 по 03.01.2016 був здійснений мною до міста Донецька з метою забрати свої речі, документи, коштовні речі, оскільки все моє майно перебувало в Донецьку. Щодо періодів серпня 2015 року, серпня 2016 року та вересня 2019 року можу пояснити, що на території АР Крим проживала тітка .., яка померла в цей період часу. Усі ці поїздки були нетривалими і мали на меті розібратися з майном померлої тітки ..”

Попри надані пояснення, зазначені поїздки не виглядають такими, що були обумовлені нагальною необхідністю. Зокрема, Суддя не пояснила, чому питання щодо речей, документів, коштовностей або майна родичів .. потребували саме її особистої участі, особливо з урахуванням безпекового контексту та напрямків таких поїздок.

Крім того, Суддя фактично підтвердила поїздку до Російської Федерації у травні 2015 року та зазначила, що відвідувала .., який на той час перебував на території РФ. Водночас Суддя не пояснила причини та характер перебування .. у Російській Федерації, а також не надала інформації про можливі зв'язки, які зумовлювали таке перебування.

ГРД враховує, що частина зазначених поїздок здійснювалася до набуття Гідою О.С. статусу судді, коли на неї ще не поширювалися спеціальні обмеження та стандарти поведінки судді. Водночас ці обставини у сукупності потребують оцінки, оскільки стосуються характеру зв'язків Судді з .., причин його перебування в Російській Федерації, а також поїздок на ТОТ, у тому числі вже після призначення Гіди О.С. на посаду судді.

4. Рекомендації від суддів із сумнівною репутацією (Епель О.В. та Желтобрюх)

У конкурсній анкеті суддя Гіда О.С. зазначила суддю Епель Оксану Володимирівну як особу, яка може надати їй рекомендацію. Стосовно Епель О.В. спеціалізованим виданням Prosud опубліковано журналістське розслідування, яке ставить під серйозний сумнів відповідність цього рекомендодавця стандартам доброчесності та професійної етики судді. Аналогічно другим рекомендодавцем названо суддю Желтобрюх, репутація якої також є предметом публічних журналістських розслідувань щодо відповідності критеріям доброчесності.

Щодо цього Суддя надала такі пояснення:

“Протягом 2002–2013 років я здійснювала адвокатську діяльність у місті Донецьку. У цей період часу у зв’язку з представництвом інтересів клієнтів брала участь у великій кількості судових засідань у судах міста Донецька. Я неодноразово брала участь у розгляді справ у Київському районному суді м. Донецька, де на посаді судді працювала Епель О.В. Під її головуванням розглядалася значна кількість цивільних та кримінальних справ, у яких я брала участь як адвокат. Саме з огляду на професійне спілкування в межах здійснення адвокатської діяльності та обізнаність із моїми професійними якостями суддю Епель О.В. та інших суддів, які також працювали в першій інстанції, було зазначено в анкеті як осіб, які можуть надати рекомендацію щодо моєї професійної діяльності у якості адвоката.”

Наведені пояснення Судді підтверджують, що вибір рекомендодавців був пов’язаний із попереднім професійним контактом у межах її адвокатської діяльності. Водночас ці пояснення не спростовують того, що обидві особи, зазначені як рекомендодавці, є фігурантками публічних журналістських матеріалів щодо питань доброчесності. У цьому контексті зазначення таких осіб в анкеті може бути релевантним для оцінки професійного середовища Судді, її підходу до вибору осіб, здатних підтвердити професійну репутацію, а також значення, яке вона надає репутаційним ризикам у суддівській професії.

Додатки:

1. Звернення у межах забезпечення Громадською радою доброчесності права на відповідь;
2. Пояснення Кандидатки в межах права на відповідь.

Координатор Громадської ради доброчесності
(підписано електронним цифровим підписом)

(є невід'ємною складовою висновку)

31.05.2026 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 14-ма голосами з 18 голосів членів Ради.

У голосуванні взяли участь 14 членів:

1. Ольга Веретільник
2. Елеонора Ємець
3. Оксана Михалевич
4. Сергій Кривonos
5. Анастасія Борема
6. Марія Красненко
7. Антон Зелінський
8. Марія Горбань
9. Лілія Секелик
10. Дмитро Тузов
11. Олег Батурін
12. Юлія Олещенко
13. Світлана Ільницька
14. Артем Панченко

Координатор **Громадської**
(підписано електронним цифровим підписом)

ради

доброчесності